

વિષય-પરિચय.

૧	પંચળનેથરોની સહૃતિ ...	... કરતુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ ...	... ૨૬
૨	માહી... ...	... વેલચંદ ધનજી ...	... ૩૦
૩	તાર્થિકર ચરિત્ર ...	... મુનિ દશનવિજયજી મહારાજ ...	... ૩૩
૪	ભગવાન મહાવીર સંખ્યાંધી થાડી હુક્કાકુત ...	મુનિશ્રી જ્યંતવિજયજી ...	... ૩૭
૫	દ્રવ્યગુણુ પર્યાય વિવરણુ ...	... (શંકરલાલ ડાલ્લાભાઈ.) ...	... ૪૦
૬	સંપાદકનુ કર્તાચંદ.	... ગાંધી. ...	... ૪૨
૭	મનતુ રહુસ્ય અને તેનુ નિયંત્રણુ. વિહુલદાસ મૂર્ઠ શાહ ...	... ૪૩	...
૮	વર્તમાન સમાચાર ...	... ૪૮	...
૯	સ્વીકાર અને સમાલોચના.	... ૪૦	...

“ અમારું સાહિત્ય પ્રકાશન ખાતું. ”

- ૧ વૃહત્કલ્પ પીઠિકા.   ૨ કર્મચંદચાર હેવેન્ડસ્કુલ્ટ્રિકા સાથે.
 ૩ વિલાસવધકહુ. (અપભંશ ભાષામાં)

ગુજરાતી ભાષાંતરના થંથો.

- ૧ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર—(પ્રાચીન અંથ ઉપરથી.) પ્રેસમાં છે.
 ૨ શ્રી સુરસુંદરી સતી ચરિત્ર—અતિ રસમય ચરિત્ર. (લખાય છે).
 નં. ૧-૨ માં આર્થિક સહાયની અપેક્ષા છે. સહાય આપનાર અંધુની ઘણાપ્રમાણે સહૃદ્યય કરવામાં આવશે. આ સભા તરફથી પ્રગટ થતાં દરેક અંથના કાગળો, ટાઈપો, આધીંગ એ તમામ ઉંચા પ્રકારના થતાં હોવાથી દરેક થંથોની સુંદરતા માટે લાઇઝ મેમ્બરો અને વીજીટરો વજે અંધુઓએ સંતોષ બતાનેલ છે.

આ ભાસમાં નવા થયેલા માનવંતા સભાસદો.

- ૧ શેડ રણુછોડભાઈ રાયચંદ જવેરી.   ૩ શાહ વિહુલદાસ મૂળચંદ.
 ૨ શેડ સકરચંદ મોતીલાલભાઈ.   ૪ શાહ નરેતમદાસ શામજી.

અમારા માનવંતા લાઇઝ મેમ્બરોને નભ સૂચના.

આ સભા તરફથી છતીસ વર્ષથી પ્રકટ થતાં સંખ્યાઅંધ પુસ્તકો લાઇઝ મેમ્બરોને બેટ અપાય છે, અપાય છે, પરંતુ જે ને લાઇઝ મેમ્બર અંધુઓને ડોઈ પણ વર્ષના ડોઈ પણ પુસ્તકો બેટના ન મળ્યા હોય તેમણે નથું માસ સુધી અમોને ક્યા પુસ્તકો બેટ મળ્યા નથી, (પુસ્તકોની નોંધ અત્યાર સુધીના છપાયેલા રીપોર્ટ અને માસિકના ટાઇટલ પેજ પર હોય છે) તે તપાસી લખી જણ્યાવલું, જેથી તેને યોગ્ય પ્રશ્નાં થશે. કેટલાક પુસ્તકો સીલીકે જુજ રહેલા હોવાથી ઉપરની સુદૃત વીતે ડોઈ પણ પુસ્તક. લાઇઝ મેમ્બર તે બેટ મંગારશે તો સભા આપી શકશે નાદિ.

સર્કેટરીએ.

ભાવનગર ધી “આનંદ” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં-શાહ ગુજરાતીચંદ લલલુભાઈએ ભાષ્ય.

ॐ

॥ श्री अद्दर्श ॥

ॐ

आत्मानन्द पक्षाशि.

॥ बन्दे वीरम् ॥

ओचित्यादुचितप्रवृत्तिरूपत्वात् । वृत्तयुक्तस्यागुब्रतमहाब्रतसमन्वितस्य । वचनाज्जिनप्रणीतात् । तत्त्वचिन्तनं जीवादिपदार्थसार्थपर्यालोचनम् । मैत्र्यादिसारं मैत्रीप्रमोदकहणामाध्यस्थ्यप्रधानं सत्त्वादिषु विषयेषु । अध्यात्मं योगविशेषं । अतोऽध्यात्मात् । पापक्षयोज्ञानावरणादेहिष्टकर्मप्रलयः । सत्त्वं वीर्योत्कर्षः । शीलं चित्तसमाधिः । ज्ञानं च वस्त्ववबोधरूपम् । शाश्वतमप्रतिघाति शुद्धं स्वतेजोवत् । अनुभवसंसिद्धं स्वसंवेदनप्रत्यक्षं तद्वृत्तम् । अमृतं पीयूषम् । स्फुटं भवति । योगविन्दु—श्री हरिभ्रस्तुरि.

ॐ

ॐ

पुस्तक २९ } वीर सं. २४९७. भाद्रपद. आत्म सं. ३६. } अंक २ जो.

श्रीपंचपरमेष्ठीनी स्तुति.

(मन्दाकान्ता)

श्रीऋग्यसहेव प्रखुनी—

ज्ञेण्ये श्रीष्ठी सठव जनता नीतिने जाणुनारी,
छाडी राज्यादिक विलपने के थथा भोक्षधारी;
वहेतो श्रीष्ठी सुगम सधणो भोक्षनो मार्ग ज्ञेण्ये,
वन्हु छुं हुं इष्टक जुनने धर्म धारी प्रखुने.

श्रीअविनाहन प्रखुनी—

थाथा आरा इप नक विषे हीपता सूर्य लेवा,
धाती कर्माइप भृग विषे डेसरी सिंह लेवा;
साचे लावे लविक जुवने आपता भोक्ष लेवा,
थाथा स्वामि यरण्यु युगले हुं यहुं नित्य रहेवा.

૩૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રીઅનન્તનાથ પ્રલુની—

જેએ સુકિત નગર વસતા કાળ સાહિ અનંત,
ભાવે ધ્યાવે અવિચણપણે જેહને સાધુ સન્ત;
જહેની સેવા સુરમણિપરે સૌખ્ય આપે અનંત,
નિત્યે મહારા હૃદયકમળે આવને શ્રીઅનંત.

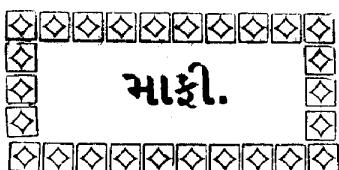
શ્રીકુંઘનાથ પ્રલુની—

જહેની મૂર્તિ અમૃત અરતી ધર્મનો ષોધ આપે,
નણે મીહું વચન વહતી શોક સંતાપ કાપે;
જહેની સેવા પ્રણય લરથી સર્વ દેવો કરે છે,
તે શ્રીકુંઘન ચરણમાં ચિત્ત મારું ઠરે છે.

શ્રીપાર્વિનાથ પ્રલુની—

હેવેન્ડ્રોના સુકુટમણિની કાન્તિથી મિશ્ર થાયે,
અનિત જેના ચરણ નખની વિસ્તરી ઉર્વ્વ જાયે;
નણે દીવી લનવનથકી મોક્ષનો માર્ગ કહેવા,
તેશ્રી આપો શુભમતિ મને થંલણુધીશ દેવા.

સંગ્રહક—કસ્તુરચંદ હેમચંદ હેસાઠ.

હું ભાત !

મન-વચ-કાય ત્રિયોગથી, કીધા કુર્મ અનેક;
માર્ગી ચાહું તેહની, આપોર્દી ધરી વિવેક.

પચુષણુ પર્વને જૈન શાસ્કારોચે સર્વ પર્વમાં ઉત્તમ પર્વધિરાજ
તરીકે વર્ષાવેલ છે. એ મહાન પર્વમાં અનેકવિધ ધાર્મિક ઝૂત્યો જેવા કે શ્રી
વીતરાગ દેવતું પૂજન, ગુરુમહારાજની અદ્ધિત, શાસ્ક શ્રવણ, યથાશક્તિ તપશ્ક્રીં,
સાધાર્મિક વાતસદ્ય, જીવહ્યાતું પાતન, અમારીની ઉદ્ઘોષણા, ધાર્મિક પ્રલા-
વના, ચૈત્ય પરિપાઠી, વાર્ષિક પ્રતિકમણ અને કરેલા હુણ્ઠર્મોની અંતઃકરણપૂર્વક
ક્ષમા-માર્ગીની આપ-દે કરવી વિગેરે કરવાનું હોય છે.

ઉપર ખતાવેલ અનેક ઝૂત્યો પૈકી પરસ્પર થયેલા વૈરવિરોધ ફૂર કરવા
માટે માર્ગી મેળવવાની અનિવાર્ય આવશ્યકતા જણાય છે.

મારી.

૩૧

“મારી” એ શાષ્ટની માધ્યર્થતા હૃદયને દ્રાવક સાથે ડેમલ બનાવે છે, કરેલા હૃષ્કર્માનો પદ્ધતાપ કરાવે છે, પરસ્પર થયેલા વૈર-વિરોધને હર હઠાવે છે, જગત ભરમાં શાન્તિ સ્થાપવા મહાન् મંત્ર છે. ચાલતા અગડા મીટવવા વશીકરણ છે, તૂટેલી એકચતા સાંધવા અમોદ શરૂ છે, યોગી, લોગી, ગરીબ, તવંગર, રાય, રંક સર્વને હિતાવહ હોઈ અતિ પ્રિય લાગે છે. તેની જેરહાજરીમાં થતી ડેઢ પણ કિયા લુણ વગરના ધાન્ય લેવી રસ્સીન લાગે છે. અહુકાર વા સતતાના મહામાં ઘેરાયેલ હરકેદાઈ વ્યક્તિત્વ વા સત્તાધિશોએ લીધેલા દમનનાં પગદાં અન્યાય જનક હોઈ તેથી ચાલતા વિથળાનું શમન પણ પરસ્પરની મારી દ્રારાએ જ શક્ય છે. ‘મારી’ જૈનધર્મના હરમાન સુજખ પ્રત્યેક દિવસે, પંદર દિવસે, ચાર માસે અગર છેવટ બાર મહિને “વાર્ષિક પર્વ પર્યુષણ સંવત્સરી” ના દિવસે તો ચોક્કસ રીતે કરેલા હૃષ્કર્મા અને થયેલા વૈર-વિરોધ હર કરવા માટે વિવિધ મન, વચન અને કાયાના યોગથી મેળવવાનો પ્રયાસ કરવો જોઈએ. તે મેળવ્યા બાદ ગુરુ મહારાજની યોગ્ય સગવડ હોય તો તેમની પાસે નિખાલસ હૃદયથી થયેલા હૃષ્કર્માની આદોયણા લેવી જોઈએ અને છેવટે વાર્ષિક પ્રતિકમણું કરતાં શુદ્ધ અંતઃકરણથી કરેલા અપરાધની આદોયના પદ્ધતાપ પૂર્વક કરવી જોઈએ અને પુનઃ તેવા હૃષ્કર્મા નહીં કરવા સાધ્ય દસ્તિ રાખવી જોઈએ.

કરેલા હૃષ્કર્માની મારી માંગવાને જૈન અને જૈનેતર દરેક શાખકારોએ આવશ્યકતા ભતાવેલ છે છતાં જૈન શાખકારોએ તે તરફે ખાસ ભાર મૂકી સુખ્યપણે ધ્યાન મેચેલ છે.

અંતઃકરણ પૂર્વક મારી આપવી અને મેળવવી એ કહેવામાં ધણી સહેલી પણ વર્તનમાં ધણી કાઢન લાગે છે. દરેક સુશ માણુસ વિચાર કરશે તો પોતે ધારેલી હદ સુધી જવા માટે પ્રયાસ કરવા કેટલો ઉત્સુક છે તે સહેલે સમજ શક્ય તેવું છે. માત્ર પ્રતિકમણું કર્યું અને “ભિથ્યામિ હૃષ્કૃતાં” નો શાષ્ટ્રોચ્ચાર કર્યો તેટલાથી ધ્યાનિદ્રિ થઈ હોય એમ માનવાનું નથી. પરન્તુ એમાં રહેલા તાત્પર્યને જીવનમાં ઉતારવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવે તોજ તેનું સાર્કદયતા ગણ્યાયછે.

પ્રતિકમણું એટલે પાપથી પાછા હઠાતું-નિવર્તાતું. આવી ઉચ્ચ લાવના જે વિધાનમાં નિયમિત નિરંતર માટે યોજાયેલ છે, તેને અંતઃકરણ પૂર્વક સક્રિય આચારમાં મૂકવામાં આવે તો ડેઢ પણ આણી પરત્યે વૈર-વિરોધનું લેશમાત્ર કરણ રહે નહીં. આવી વિશુદ્ધ પ્રવૃત્તિ કરનારે જૈનસમાજમાં અનેક વ્યક્તિઓ હશે. “બહુરતના વસુંધરા” એ કહેતી સહેતુક છે પણ એવી મહાનું

વ્યક્તિત્વોનો સમાજમ વર્તમાનમાં પ્રાણે હુંગ્રાય લાગે છે છતાં જૈન કહો વા જૈનેતર કહો પણ મહાત્મા ગાંધીજીના મન-વચન અને ડાયિક સંકિય પ્રયોગ અનેડ સ્થાને દૃશ્યમાન થાય છે. ચોણ્ય લાગે તો એ મહાનુ પ્રતિલાશાળી હૈવી દૃશ્ય વ્યક્તિ તરફ દૃષ્ટિ કરી તેમના ચારિત્રમાંથી જે કાંઈ ચોણ્ય લાગે તે અહંકૃત કરવા મયાસ કરીએ તો અવશ્યમેવ થાડો ધંબો લાલ મેળવી શકાય તેમ છે.

ચારિત્રની ખરી કિર્મત આચરણ-વર્તન પરથી જ અંકાય છે !

ભગવાન મહાવીર હેવની વીતરાગતા, સરદતા, ક્ષમા એ આદિ અનેક શુણો અદ્ભુત આશ્ર્યકારક છે. શાસ્ત્રકારોએ તેના અંગે કટ્ટેલ વર્ષાનની ગણુની પૈકી તે તે શુણોને વર્તનમાં ઉતારવા માટે એ માર્ગના વિહારીઓ. પણ પંથ કાપવામાં પુરી વિકિર્તા અનુભવે છે એટલે સામાન્ય પ્રાણીની શી ગણુની ! છતાં એ શુણોનો કેટલેક અંશો વર્તમાનમાં નમુનો શોધવો હોય તો તેજ મહાત્મા ગાંધીજી દૃષ્ટિપથમાં અન્યસ્થાને આવે છે. એમ કહેવામાં અતિશયોહિત લાગે પણ દૃષ્ટિ એવી સુષ્ટિ એ અણાધ નિયમ હરેક વિષયને સ્પષ્ટ કરવામાં અતિ ઉપયોગી જણ્યાય છે. માટે સજજનોએ શુદ્ધ દૃષ્ટિપૂર્વક રથાનની સ્થિતિ તપાસી માર્ગની શાણદમાત્રથી નહીં પણ ચોણ્ય અમલ પૂર્વક આપકે કરવી જોઈએ જેથી વિઅહો હુર કરી આપસ આપસમાં એટલું જ નહીં પણ સમાજ ભરમાં શાન્તિ રથાપવાનું અપૂર્વ બળ મેળવી શકશો. લારતવર્ષમાં અશાનિત હુર કરવા માટે ગાંધીજીની માર્ગની શૈલી સુંધર મંત્ર સમાન લેખાય છે.

વર્તમાન જૈન સમાજમાં ભતલેદથી લેહલાવ પરી ગયો છે અને તેથી સમાજ અધોગતિના ઊડાણુમાં સખી રહેલ છે તે તમામનું નિવારણ કરવા માટે તથા ઔદ્યોગિક રથાપવા માટે પવિત્ર જરીભૂતી સમાન સાચી ઔષધી તે માર્ગ છે.

માર્ગની આપ લે કરવાની હરેક વ્યક્તિની ઝરણ છે એમ સમજુ અને પક્ષકારોએ ધાર્મિક ઝરણ અહા કરવો ઉદ્ઘમ કરવો એ આવશ્યકતા છે, છતાં અનેમાંથી એક પક્ષ કરાય માર્ગ ન આપે તો આત્મધર્મના જીવાસુ પ્રાણીએ એ તો પોતે નાનાલાવે માર્ગ આપવી અને શુદ્ધ ચારિત્રવાન અનવું એ ખરેખર આત્મધર્મ ગણ્યાય છે.

ઉપરની હકીકતને એકાન્તમાં શાન્ત ચિંતે વિચારવામાં આવશે તો સાચી માર્ગનું મહત્વ સહેલે સમજુ શકશો અને તેને અમલમાં મૂકવા ચોણ્ય પ્રવૃત્તિ થશે તો પરસ્પર આત્મહિત સાધવામાં સહાયક બની પરસ્પરાએ શાન્તિનો સાચો લાલ મેળવી સુધી જીવન ગુણરવા લાગ્યશાળી અનશો. માટે તે તરફ લક્ષ આપવા નાન વિનાતિ છે.

અગિયાર અગોમાં નિર્પણ કરેલ

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

(ગતાં ૪૪ ૧૮૮૮ થી શરી)

ત્યાર પછી શ્રમણુલગવાન મહાવીર અન્ય કોઈ હિવસે શાલસ્તી નગરીથી અને કોઈક ચૈત્યથી નીકળી ખાડુરના દેશોમાં વિહુરે છે તે કાલે તે સમયે મેંટિક આમ નામે નગર હતું, તે મેંટિક આમ નામે નગરથી ખાડાર ઉત્તર પૂર્વ દિશાને વિષે અહિં સાણુકોઈક (શાનકોઈક) નામે ચૈત્ય હતું, યાવત પૃથિવી શિલાંપણ હતો તે શાણુકોઈક ચૈત્યની થોડે હું અહિં મોટું એક ભાલુકા (એક જીજવાળા વૃક્ષનું) વન હતું. શ્યામ કાંતિવાળું યાવત મહા મેઘના સમૂહના જેવું હતું. વળી તે પત્રવાળું પુષ્પવાળું હરિતવર્ણવડે અત્યંત દેહીધ્યમાન અને શ્રી શોભાવડે અત્યંત સુશોભિત હતું. તે મેંટિક આમ નામે નગરમાં રેવતી નામે ગૃહપતની (ધરધણીયાણી) રહેતી હતી, તે ઋદ્ધિવાળી અને કોઈથી પરાસવ ન પામે તેવી હતી. તે સમયે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર અન્ય કોઈ હિવસે અનુકૂમે વિહાર કરતા જ્યાં મેંટિક આમ નામે નગર છે, અને જ્યાં સાણુકોઈક નામે ચૈત્ય છે, ત્યાં આવ્યા પર્ષા વાંદીને પાછી ગંડ તે વખતે શ્રમણ ભગવાંત મહાવીરના શરીરને વિષે મહાન પીડાકારી ઉલ્જન્વલ અત્યંત દાહ કરનાર-હુંએ સહન કરવા ચોણ્ય જેણે પિતાજવર વડે શરીર વ્યાપ્ત કર્યું છે એવો અને કેમાં દાહ ઉત્પન્ન થાય છે એવો રોગ પેઢા થયો અને તેથી લોહીવાળા જાડા થવા લાગ્યા.

માઝીનો વિષય ધર્ણોજ ગહેન છે તેને વિશેષ છણુવાની પુરી જરૂરીઆત છે. સુસ જનો તે તરફ પ્રયાસ કરશે તો વિશેષ અજવાળું પાડી શકશે.

આન્તે ગત વર્ષમાં-ગત સમયમાં પત્ર તરીકે આ પત્ર દ્વારા કોઈ પણ વ્યક્તિ વા સંસ્થાને કાંઈ પણ મન હુંબતું કારણ થયેલ હોય તો તે માટે ત્રિવિધે માઝી ચાહીએ છીએ. ધર્તિ શુલ્ષાં !

શ્રીવીરાણ ૨૪૪૭ ભાદ્રપદ

શુક્લ ચતુર્થી-પચુંષણું

}

વેલચાંદ ધનલ.

यारे वर्षुना भनुष्यो कहे छे के उच्चे प्रभाणे अरेखर श्रमणुभगवान् महावीर मंभलिपुत्र गोशालकना तपना तेजवडे परालव पानी छ मासने अंते पिता-जपर शुक्त शरीरवाणा थाईने हाहनी उत्पतिथी छहमस्थावस्थामां काण करेशे. ते काणे ते समये श्रमणुभगवान् महावीरना अन्तेवासी शिष्य सिंह नामे अनगार अकृतिवडे लद्र तथा विनीत हता. ते मालुका वनथी थोडे द्वर निरंतर छहनो तप करवावडे आङ्गु उंचा राखी विहुरे छे. ते वाखते ते सिंह अनगार ने ध्यानांतरिक्षाने विषे वर्ताता आवा प्रकारनो आ संकल्प उत्पन थयो. “ ए प्रभाणे अरेखर मारा धर्माचार्य अने धर्मोपदेशक पणु भगवंत महावीरना शरीरने विषे अत्यन्त हाह करनार महान् गीडाकारी दोग पेहा थयो छे इत्याहि. ते छहमस्थावस्थामां काण धर्म पामशे अन्य तीर्थिका कहेशे के ते छहमस्थावस्थामां काण धर्म पाम्या.” आवा प्रकारना आ भोटा भानसिंह हुःअ वडे गीडित थाएव ते सिंह अनगार आतापना भूमिथी नीचे उतरी ज्यां मालुका वन छे त्यां आवीने मालुका वननी अंदर प्रवे श करीने तेणु भोटा शाहवी कुडुकुडु (हुडवो सुझी) ए रीते अत्यंत दृहन क्युँ. श्रमणुभगवान् महावीरे हे आर्यो ! ए प्रभाणे श्रमणुनिर्थन्याने भोटावी क्युँ हे आर्यो ! अरेखर मारा अन्तेवासी सिंह नामे अनगार प्रकृतिवडे लद्र छे इत्याहि पूर्वोक्त कहेहुँ यावत तेणु अत्यंत दृहन क्युँ ते भाटे हे आर्यो ! ज्यो अने तमे सिंह अनगारने भोटावो. श्रमणुभगवंत महावीरे ए प्रभाणे क्युँ एट्ले ते श्रमणुनिर्थन्या श्रमणु-भगवंत महावीरने वंदन करे छे-नमे छे. वंदन करीने श्रमणुभगवंत महावीरनी पासेथी अने साणुकोष्ठक चैत्यथी नीकणी ज्यां मालुका वन छे अने ज्यां सिंह अनगार छे त्यां आवे छे. त्यां आवीने तेणु सिंह अनगारने क्युँ हे सिंह ! धर्माचार्य तमने भोटावे छे. त्यारे ते सिंह अनगार श्रमणुनिर्थन्यानी साथे मालुका वनथी नीकणी ज्यां साणुकोष्ठक चैत्य छे अने ज्यां श्रमणुभगवंत महावीर छे त्यां आवे छे. त्यां आवीने श्रमणुभगवंत महावीरने गण्यवार प्रदक्षिणा करे छे, यावत् पर्युपासना करे छे. श्रमणुभगवंत महावीरे हे सिंह ! ए प्रभाणे सिंह अनगारने भोटावी आ प्रभाणे क्युँ. हे सिंह ! अरेखर ध्यानांतरिक्षामां वर्ताता तने आवा प्रकारनो आ संकल्प थयो हतो यावत् ते अत्यंत दृहन क्युँ हतुँ. हे सिंह ! अरेखर आ वात सत्य छे ? हा सत्य छे. हे सिंह ! हुँ नक्की मंभलिपुत्र गोशालकना तपना तेजथी पर-

उ भुद्ध गौतमे पणु आ घटनाने लक्ष्यमां राखी^१ खोताना शिष्यने “ दीर्घ तपरवी महावीर ” तुँ मृत्यु थयुँ. एमज तहुँ छे. आ घटनाना खीने पर्ये भुद्धनुँ भुद्ध-निर्वाण थयुँ छे. (वैशाख)

શ્રી તીર્થકર ચરિત્ર.

૩૫

ભવ પામી છ માસને અન્તે યાવતું કાળ કરોશ નહિ. હું બીજા સોણ વરસ જિન પણે ગંધ્યાહકસ્તિની પેઠે વિચરીશ. તે માટે હે સિંહ ! તું મેંદિક આમ નગરમાં રૈવતી ગૃહપત્નીના ઘર જા. ત્યાં રૈવતી ગૃહપત્નીએ મારે માટે એ કોહળાના ફ્લોસ સંસ્કાર કરી તૈયાર કર્યા છે. તેનું મારે પ્રયોજન નથી પરંતુ તેથી બીજે ગાઈ કાલે કરેલો માર્જારકૃત (માર્જાર નામે વાયુને શાંત કરનાર) બીજેરા પાક છે તેને લાખ એતું મારે પ્રયોજન છે. ત્યાર પછી શ્રમણુલગ્વંત મહાવીર એ પ્રમાણે કલ્યાં એટલે તે સિંહ અનગાર પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ તથા પ્રપુષ્ટિત હૃદયવાળા થઈ શ્રમણુલગ્વંત મહાવીરને વંદન અને નમસ્કાર કરી ત્વરા ચ્યપળતા અને ઉતાવળ રહિતપણે મુખવચ્છિકાનું પ્રતિ લેખન કરી, જીતમસ્વામીની પેઠે જ્યાં શ્રમણુલગ્વંત મહાવીર છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવીને શ્રમણુલગ્વંત મહાવીરને વંદન અને નમસ્કાર કરી શ્રમણુલગ્વંત મહાવીર ની પાસેથી અને સાથુકેષ્ટક ચૈત્યથી નીકળે છે, ત્યાંથી નીકળી ત્વરારહિતપણે જ્યાં મેંદિક આમ નામે નગર છે ત્યાં આવે છે. ત્યાં આવી મેંદિક આમ નગરના મધ્ય ભાગમાં થઈ જ્યાં રૈવતી ગૃહપત્નીનું ઘર છે ત્યાં આવી તેણે રૈવતી ગૃહપત્નીના ઘરમાં પ્રવેશ કર્યો. ત્યારે તે રૈવતી ગૃહપત્નીએ સિંહ અનગારને આવતા જોયા. જેધને પ્રસન્ન અને સંતુષ્ટ થઈ જઈ આસનથી ઉલ્લભી થઈને સિંહ અનગારની સામે સાત આડ પગદાં સામી ગઈ. સામી જઈને તેણે ત્રણ વાર પ્રહળિણા કરી વંદન અને નમસ્કાર કરી કલ્યાં. હે દેવાનુપ્રિય ! આગમનું પ્રયોજન કહો. ત્યારે સિંહ અનગાર રૈવતી ગૃહપત્નીને એમ કલ્યાં અરેખર તમે શ્રમણુલગ્વંત મહાવીરને માટે એ કોહળા સંસ્કાર કરી તૈયાર કર્યા છે તેનું પ્રયોજન નથી, પરંતુ બીજે ગાઈ કાલે કરેલો માર્જારકૃત (માર્જાર વાયુને શમાવનાર) બીજેરાપાક છે તેને આપો, તેનું પ્રયોજન છે. ત્યારે તે રૈવતી ગૃહપત્નીએ સિંહ અનગારને કલ્યાં હે સિંહ ! આ કોણું જાની કે તપસ્વી છે કે જેણે તેને આ રહસ્ય (શુંત) અર્થ તુરત કર્યો. અને જેથી તું જાણે છે. એ પ્રમાણે સુફન્દરના અધિકારમાં કદ્યા પ્રમાણે અહિં કહેવું, યાવત જેથી (ભગવંતના કથનથી) હું જાણું છું. ત્યારે તે રૈવતી ગૃહપત્ની સિંહ અનગારની એ વાત સાંભળી હૃદયમાં અવધારી હૃદ્ય અને સંતુષ્ટ થઈ જ્યાં લોજનગૃહ (રસોડું) છે ત્યાં આવીને પાત્ર નીચે સુકે છે. પાત્ર નીચે સુકીને જ્યાં સિંહ અનગાર છે ત્યાં આવે છે, ત્યાં આવીને સિંહ અનગારના પાત્રને વિષે તે સર્વ (બીજેરા પાક) આપે છે. તે સમયે તે રૈવતી ગૃહપત્નીએ દ્રવ્યશુદ્ધ એવા તે હાનવડે સિંહ અનગારને પ્રતિલાભિત કરવાથી દેવાયુષ બાંધ્યું. “ વિજયની પેઠે રૈવતીએ જન્મ અને જીવિતબ્યનું ઇલ પ્રાપ્ત કર્યું. ” એવી

३६

श्री आत्मानंद प्रकाश।

उद्घोषणा थध. हवे ते सिंह अनगार रेवती गृहपत्नीना धरथी नीकणी भेंटिक आम नगरना मध्य लागमां थधने नीकणे छे. नीकणीने गौतम-स्वामीनी पेठे लात पाणी हेखाडे छे. अने श्रमणु लगवांत भडावीरना छाथमां ते सर्व सारी रीते भुक्ते छे. त्यारभाद श्रमणु लगवांत भडावीर भूर्णी आस्कित रहित तृष्णा रहितपणे सर्व क्लेम जिलमां ऐसे तेम चोते ते आहारने शरीरइप डोळमां नांगे छे. हवे ते आहारने खाद्या पछी श्रमणु लगवांत भडावीरनो ते भडान पीडाकारी रोग तुरत ज शान्त थये. ते हुष्ट, रोग रहित अने बणवान शरीरवाणा थया. श्रमणु तुष्ट थया, श्रमणीच्या तुष्ट थध, श्रावकी तुष्ट थया, श्राविकाच्या तुष्ट थध, हेवो तुष्ट थया, हेवीच्या तुष्ट थध, अने हेव मनुष्य अने असुरो सहित समथ विक्ष संतुष्ट थयुं के श्रमणु लगवान् भडावीर हुष्ट रोग रहित थया.

उ६ [प्र०] लगवान् ! गौतमे लगवान् ! एम कडी श्रमणु लगवान् भडावीरने पंहन अने नमस्कार करी ए प्रभाणे कहुं. ए प्रभाणे भरेभर हेवानुप्रिय एवा आपना अन्तेवासी पूर्व देशमां उत्पन्न थयेला सर्वानुभूति नामे अनगार जे प्रकृतिना लद्र छता यावत् विनीत छता. हे लगवान् ज्यारे तेने मंभलिपुत्र गोशालके तपना तेजथी लस्मराशिइप कर्या त्यारे ते मरीने क्यां गया ? क्यां उत्पन्न थया ?

[६०] ए प्रभाणे भरेभर हे गौतम ! भारा अन्ते वासी पूर्व देशात्पन्न सर्वानुभूति नामे अनगार प्रकृतिना लद्र यावत् विनीत छता. तेने ज्यारे मंभलिपुत्र गोशालके लस्मराशिइप कर्या त्यारे ते उर्ध्व लोकमां यन्द्र अने सूर्यने यावत् अक्ष, लान्तक अने भडाशुक डल्पने आणंगी साहस्रार कुदपमां देवडपे उत्पन्न थया. त्यां केटलाएक हेवोनी अदार सागरोपमनी स्थिति कडी छे. त्यां सर्वानुभूति देवनी पण अदार सागरोपमनी स्थिति छे. ते सर्वानुभूति देव ते देवदेवाकथी आयुषनो क्षय थवाथी अने स्थितिनो क्षय थवाथी भडाविहेह क्षेत्रमां सिद्ध थरो अने सर्व हःज्ञानो अन्त करशे.

उ७ [प्र०] ए प्रभाणे भरेभर हेवानुप्रिय एवा आपना शिष्य कोशल देशमां उत्पन्न थयेला सुनक्षत्र नामे अनगार प्रकृतिना लद्र यावत् विनीत छता. तेने ज्यारे मंभलिपुत्र गोशालके तपना तेजथी परिताप उत्पन्न कर्या, त्यारे ते भरणु समये काण करीने क्यां गया ? क्यां उत्पन्न थया ?

[६०] हे गौतम ! ए प्रभाणे भरेभर भारी शिष्य सुनक्षत्र नामे अनगार प्रकृतिना लद्र यावत् विनीत छतो, तेने ज्यारे मंभलिपुत्र गोशालके तपना तेजथी परिताप उत्पन्न कर्या त्यारे ते भारी पासे आव्यो. भारी पासे आवी वन्दन

ભગવાન મહાવીર સંખ્યાંથી થાડી હકીકતો.

૩૭

ભગવાન મહાવીર સંખ્યાંથી થોડી હકીકતો.

**શ્રી વીર ચરિત્રમાં આવતાં નગર, નદી, મનુષ્યો
વગેરેના નામો.**

૭૦૭૦૭૦—૭૦(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૦૩ થી શર.)૭૦૭૦૭૦૭૦૭૦

સર્ગ. શ્રો.

૮	૨૭૦	ચંપાનગરીમાં	પૂર્ણાલદ્રોદાનમાં	ભગવાન સમોસર્થો.
„	૨૭૭	જિતશનુ	કાર્શાનગરીનો રાગ ગંગાને કાંઠ કાર્શાનગરી.	
„	૨૭૮	ચુલ્લનીપિતા ગૃહપતિ	કાર્શામાં.	
„	૨૭૯	શ્વામા	તેની સ્વી.	
„	૨૮૨	કાર્શાનગરીમાં	કોષ્ટક વનમાં ભગવાન સમોસર્થો.	
„	૨૮૭	સુરાદેવગૃહી	કાર્શામાં	
„	..	ધન્યા	તેની સ્વી.	
„	૨૯૬	આલાંભિકાપુરી	શંખવતોદાનમાં ભગવાન સમોસર્થો.	
„	૩૦૦	ચુલ્લશતિકગૃહી	આલાંભિકાપુરીમાં.	
„	..	બદ્લા	તેની સ્વી	
„	૩૦૨	કાંપીલ્યપુર	સલ્લસાભ્રવતોદાનમાં	„ „ „
„	૩૦૩	કુંડોળિક	તેજનગરમાં.	
„	..	પુણ્યા	તેની સ્વી.	
„	૩૦૫-૩૧૧	પૌલાશાપુર	સલ્લસાભ્રવનમાં.	
„	૩૦૫	શાખાલાપુર કુંભકાર પૌલાશાપુરમાં		ગોશાલકોપાસક પહેલાં હતો પછી મહાવીર લક્ષ આવક થયો.
„	..	અમિમિત્રા	તેની સ્વી	
„	૩૨૭	રાજગૃહનગર	ગુણુશિલચૈત્યમાં	ભગવાન સમોસર્થો.

નમરકાર કરી, સ્વયમેવ પાંચ મહાવતેનો ઉચ્ચાર કરી, શ્રમણ અને શ્રમણીઓને
ખમાવી, આદોયના અને પ્રતિકમણું કરી જમાધિને પ્રાપ્ત થઈ, ભરણું સમયે
કાળ કરીને ઉધ્વર્લોકમાં ચન્દ્ર અને સૂર્યને તથા આણુત પ્રાણુત અને
આરણુ કલ્પને એણાંણી અચ્યુત દેવલોકમાં દેવપણે ઉત્પન્ન થયો. ત્યાં કેટલા-
એક દેવોની જાવીશ સાગરોપમણી સ્થિતિ કહી છે, તેમાં સુનક્ષત દેવની પણ
ભાવીશ સાગરોપમણી સ્થિતિ છે. જ્ઞાની સર્વાનુભૂતિ સંખ્યાંથી કહ્યું છે તેમ
અહિં જાણું યાવત् સર્વ હુંઝોનો અન્ત કરશે. (ચાહુ)

36

શ્રી આરમાનંદ પ્રકાશ.

,, ३२८	મહાશતકગૃહી	રાજગૃહમાં.
,, „	રેવતી તેની સ્વી.	
,, ३३१	આવસ્તી નગરીમાં ડોષકવનમાં.	,, ,
८ ३३२	નન્દિની પિતાગૃહી આવસ્તીનગરીમાં.	
,, „	અધ્યિતી તેની સ્વી.	
,, ३३४	લાણ્ડકા પિતાગૃહી	„
,, „	દ્વાદ્યુની	તેની સ્વી.
,, ३३७	કૌશાંખી નગરીમાં ભગવાન સમોસર્યા.	સૂર્યાંદ્રગૂલવિમાનથી આવ્યા.
		ચન્દ્રનાલા અને મુગાવતીને કેવલરાન થયું.
,, ३५४	આવસ્તીનગરીમાં ડોષકવનમાં ભગવાન સમોસર્યા.	
,, ३५૬	દાલાદલા કુંલકારી આવસ્તીમાં તેની દુકાનમાં ગોશાલક ઉત્થેં હતો ગોશાલક તેલેદેસ્પોપસર્બ-ગોશાલક મરણ-તેલેસેસ્યાના ઉપસર્બ ભજી	ભગવાન ૧૬ વર્પ જીવ્યા.
,, ३६૭	આનન્દ રથવિર	ભગવાનના શિષ્ય
,, ४૦૪	સર્વીતુભૂતિ	„ „
,, ४૦૮	સુનાલત	„ „
,, ૪૩૧	વત્સાંચુકુસમગ્રથ વંગમાલવકોશલાટ પાટલાટ વળિમાલિ	
,, ૪૩૨	મલયાવાધકાંગકાના. કાર્શીન સંદોતરાનદેશાનું નિર્ઝિયું પાઠશોશ્વરા તેલેસેસ્યા.	
,, ૪૩૮	અયુષુલ આવસ્તીમાં ગોશાલકોપાસક.	
,, ૪૭૧	મેંટકામ ડોષકચૈત્યમાં	ભગવાન સમોસર્યા.
,, ૫૪૫	સિહ લગવાનના શિષ્ય.	
,, ૫૫૦	રેવતી આવિકા (મેંટકામ)	ધીજેરાપાક વહેરાવનારી.
૮ ૨૧	પોતનપુર ભનોરમોદ્યાનમાં	ભગવાન સમોસર્યા.
,, ૨૨	પ્રસન્નચંદ્ર તે નગરનો રાજા.	
,, ૨૫	રાજગૃહનગર.	„ „
,, ૫૪	કાપલદાશેષી	રાજગૃહનગરમાં.
,, ૫૫	જંખુકુમાર	તે શેહના પુત્ર સુવર્મસ્વામીના શિષ્ય થશે.
,, ૬૩	કાલસૌકર્દિક રાજગૃહમાં	પાડા મારતાર.
,, ૧૪૪	કર્પલવાદરી ઘાહણો „	શ્રદ્ધિકની દર્શા
,, ૧૬૬	પૃષ્ઠ ચંપાસુરી	ભગવાન સમોસર્યા.
,, ૧૬૭	સાલ	તે નગરીનો રાજા } તે બંને ભાઈઓ છે.
,, „	મહાસાલ	તેનો યુવરાજ }
,, ૧૬૮	ગાગલિ	તે બંનેનો ભાણોજ—પિટર અને વણોમતીનો પુત્ર.
,, „	પિટર	ગાગલિનો પિતા.

ભગવાન મહાવીર સંખ્યાધી થાડી હક્કીકતો.

૩૬

” ”	યશોમતિ	,, ની માતા.
,, ૧૭૦	ચંપાનગરી	ભગવાન સમોસથી કાલાંતરે વિલાર કરતા.
,, ૧૭૧	પૃથ્વેચંપાપુરી	ગૌતમસ્વામી પધાર્યા—સાથ વિગેરે પાંચે જણુને ડેવલસાન થયું—પૃથ્વે ચંપાપુરીથી ચંપાપુરી ભગવાનને વાંદવા જતાં સ્ફ્તામાં તેઓને ડેવલસાન થયું.
,, ૧૮૧	અષ્ટાપદ પર્વત	ગૌતમસ્વામીએ યાત્રા કરી—કોણિન્ય દત-સેવાલાદિઃ ૫૦૩ તાપસોને દીક્ષા આપી-તેઓ ડેવળી થયા.
,, ૨૬૨	અંધર પરિવાદ	પરમ આવક.
૧૦ ૧	દશાર્થદેશ	ચંપાનગરીથી વિલાર કરતા કિમેણુ ભગવાન પધાર્યા.
,, "	દશાર્થપુર	તે દેશમાં.
,, ૨	દશાર્થબદ્ર	તેનો રાજ.
,, ૫૭	શાલિયામ	રાજગૃહના તાળાનું—શાલિયામથી રાજગૃહમાં દૂધ હલી વેગવા મારે ધન્યા આવતી.
,, "	ધન્યા	શાલિબદ્રની મુર્દુભવની માતા શાલિયામમાં આવી.
,, ૫૮	સંગમક	શાલિબદ્રનું પૂર્વભલવલું નામ.
,, ૭૩	ગોભદ્રશેષ	રાજગૃહનગરમાં શાલિબદ્રનો પિતા.
,, "	ભદ્રા	તેની સ્ત્રી ,,, ની માતા.
,, ૭૭	શાલિબદ્ર	
,, ૧૩૬	ધન્ય	રાજગૃહનગરમાં— ,,, નો અનેવી.
,, ૧૪૫	વૈભારગિરિ	રાજગૃહ પાસે ભગવાન સમોસથી.
,, ૧૫૩	રાજગૃહનગરમાં	કુરને ભગવાન સમોસથી. વૈભાર ગિરિ ઉપર ધનાશાલિબદ્રે અણસણ કર્યું.
૧૧—૨	સોદભુરચોર	રાજગૃહ—વૈભારગિરિમાં—રોદિષુયોસો પિતા.
,, ૬	રોદિષુયી	તેની સ્ત્રી ,,, ની માતા
,, "	રોદિષુયચોર.....	(પણી તેણે દીક્ષા લીધી.)
,, ૧૫	રાજગૃહનગરમાં	ભગવાન સમોસથી રોદિષુયે ભ૦ ના વચન સાંભલ્યાં.
,, ૧૦૭	રાજગૃહનગરમાં	,, ,,, રોદિષુયે દીક્ષા લીધી.
,, ૧૭૩	ઉજનયિનીના રાજ ચંડપ્રદોતનની પાસે નીચેનાં ૪ રનો દતાં ૧ લોલ જંધુત—અનિન્ભાદ્રથ—ર—શિવાદેશી પદુરાષી—૩ નથગિરિલાથી ૪	
,, ૧૭૪	ભૂગુકચ્છ—ઉજનયિનીથી ભૂગુકચ્છ—૨૫ યોજન દૂર હતું.	(ચાલુ).

ॐ द्रव्य गुणपर्याय विवरण् ॥ ॐ

गतांक पृष्ठ २२५ थी श.३.

सप्तभांगी—स्वरूप.

‘प्रत्येक द्रव्यनी कोडे गमे समलंगी थह शके.’

जेम द्रव्य पर्यायथी अनेक लंग थाय छे तेमज क्षेत्र, काण, भाव, आहिथी पणु अनेक लंग थवानो संसव, छे. जेमके घट द्रव्य ते स्वपणे कळीचे तो क्षेत्राहिक घट धीज गण्याय एम अत्येक कोडे गमे ते समलंगी थह शके.

सप्तलंगीनी समलण्ण.

(१) घटः स्यादस्त्येव—प्रेताना द्रव्य, क्षेत्र, काण, भावनी अपेक्षाथी कथंचित् घट छे.

(२) घटः स्यान्नास्त्येव—पर द्रव्य, क्षेत्र, काण, भावनी अपेक्षाचे घट कथंचित् नथी.

(३) स्याद वाच्यएव—ऐकज समये अस्ति नास्तिनी विवक्षा नहि करी शकाती होवाथी घट कथंचित् अवाच्य छे.

(४) स्यादस्तिएवनास्त्येव—स्वदृपथी अस्तित्व अने परदृपथी नास्तित्व होवाथी घट कथंचित् छे अने कथंचित् नथी.

(५) स्यादस्ति एव स्याद वक्तव्य—ऐक अंश स्वस्वदृपथी अने धीजे अंश ऐकज समयमां बन्ने दृपथी विवक्षित करतां घट छे पणु अवाच्य छे.

(६) स्यान्नास्ति अवाच्य—अंश द्रव्य क्षेत्राहिथी घट नथी, अने धीजे अंश उल्लेखृपथी विवक्षित करतां अवाच्य छे तेथी घटनुं असत्व अने अवाच्यपणुं थाय छे.

(७) स्यादस्ति नास्ति अवक्तव्य—स्वद्रव्य क्षेत्राहिथी घटनुं सतपणुं, पर द्रव्यथी क्षेत्राहिथी असतपणुं तथा अस्ति नास्ति बन्ने दृपथी घट अवाच्य छे.

घटनी सप्तलंगी.

(१) स्वद्रव्य क्षेत्रकाण भावथी घट छे (२) परद्रव्य क्षेत्रकाण भावथी घट

દ્રવ્ય શુણપર્યાય વિવરણ.

૪૨

નથી (૩) એકજ વખતે એ પર્યાય નહિ કહી શકાય માટે અવાચ્ય છે. (૪) એક અંશ સ્વરૂપે અને એક અંશ પરરૂપે કહીએ ત્યારે ધટ છે અને નથી. (૫) એક અંશ સ્વરૂપે અને એક અંશ શુગપતુ ઉભયરૂપે કહીએ લારે ધટ છે પણ અવાચ્ય છે. (૬) એક અંશ સ્વરૂપે, અને એક અંશ પરરૂપે અને એક અંશ શુગપતુ ઉભયરૂપે કહીએ ત્યારે ધટ છે નથી અને અવાચ્ય છે. એ પ્રમાણે સંક્ષિપ્તમાં સમઝાંગી છે.

**દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાયાર્થિક નયની અપેક્ષાએ
સંપત્તસંગીના લેટ અલેદ.**

પ્રથમ ભાંગો.

(૧) પર્યાયાર્થિક નયની અપેક્ષાથી દ્રવ્યશુણ પર્યાય કુક્ત સર્વ પહાર્થ લિન્ન છે અને

દ્વિને ભાંગો.

(૨) દ્રવ્યાર્થિક નયની અપેક્ષાથી દ્રવ્ય, શુણપર્યાય કુક્ત સર્વ પહાર્થ કથાંચિત અલિન્ન છે, કેમકે દ્રવ્યના જે શુણ પર્યાય છે તે આવિલ્લાવ અને તિરેલાવ રૂપ છે.

શ્રીને ભાંગો.

(૩) અતુક્તમે જ્યારે દ્રવ્યાર્થિક અને પર્યાયાર્થિક અંને નયની શોજના કરીએ ત્યારે કથાંચિત લિન્ન અને કથાંચિત અલિન્ન થઈ જય છે કેમકે પર્યાયથી લિન્ન છે અને દ્રવ્યથી વસ્તુ અલિન્ન છે.

ચોથેએ ભાંગો.

(૪) જો એકજ સમયમાં પર્યાય તથા દ્રવ્યરૂપ અને અર્થ કહેવાની ઈચ્છા કરીએ તો તે પદાર્થ અવકૃતંય દર્શામાં આવી જાય છે, કારણ કે એ તો સહજ સમજય તેમ છે કે એકજ વખતે અને એકજ શરૂઆતી અંને અર્થનું કથન કોઈ કાળે થઈ શકતું નથી. સસુહાલાંબન જાનથી એ વ્યક્તિને કહી શકાય પણ તેના જુહા જુહા અર્થ એકજ વખતે કદી કહી શકાય જ નહિ માટે અને નયના અર્થની અપેક્ષાથી અવાચ્ય છે.

પ્રાચ્યમો ભાંગો.

(૫) પ્રથમ પર્યાયાર્થિક નયની કદ્યપના કરીને વસ્તુને લિન્ન કહેવામાં આવે અને પછી એ અને નયની વિવિધ કરવા જતાં વરતુ અવાચ્ય થઈ જય ત્યારે પર્યાયથી તે વસ્તુ લિન્ન જાણ્યાય અને અને નયથી અવાચ્ય થઈ જાય એટલે કથાંચિત લિન્ન અને કથાંચિત અવકૃતંય છે.

४२

શ્રી આજતમાનનું પ્રકાશ.

જુદો ભાગો.

(૬) દ્રવ્યાર્થિક નથની કલ્પના કરીને પણી અસે નથની ચોજના કરવાથી વસ્તુ અભિન્ન થાય અને અવાચ્ય પણું થાય,

સાતમો ભાગો.

(૭) જે કમવાર અને નથની જુહા કલ્પના કરીને પણી અન્નેની સાથે વિવિધ કરવામાં આવે તો લિન્ન અભિન્ન અવકટવ્ય થઈ જાય   (ચાલુ)

સંપાદકનું કર્તાવ્ય.

ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૩ થી શરૂ.

ઓને વિષય સામાયિક પત્રોના સંપાદનનું કાર્ય છે તે કામ પણું ખરૂજ કરીન છે. આજકાલ સંપાદક તેને કહેવામાં આવે છે કે જે મહાશય પ્રભાદ્ય લાખે, મુદ્રા વાચે, લેમજ પત્ર, પત્રિકા છપાવે પણું આ ઘારણા ભરમૂલક છે. આ કાર્યમાં તો સંપાદકનું પ્રધાન કર્તાવ્ય ઉચ્ચિત વિષયોને ચુંટવા, તેના ઉપર લાખેલ લેખોને પસંદ કરવા, તેને સ્થાન આપવું તેમજ નિષ્પક્ષપાતની સાથે પૂર્ણ રૂપથી સંપાદનનું કાર્ય કરવું. કદાચ સંપાદક પોતે જીતે લાખે તો તે આજરાધ નથી, પરંતુ તે સંલબ નથી કે તે લેખક સંપાદક બીજાના લેખો વાંચી તેના શુણું હોયોને હેઠે, તેમજ સંપાદકના પ્રયોગ કામની પોતે હેઠદેખ રાખે અને પોતે લખતો રહે પરંતુ આવશ્યકતાનુસાર પોતાની લેખિનિથી પણું કામ લેવું જેઠાં. તો પણું સુધ્ય વિષયોને સુધારવાનું પત્રોના સંપાદકનું પ્રધાન કાર્ય હોવું જેઠાં.

પત્રના સંપાદનમાં સાહસ, ને ધૈર્યની સાથે ધન, સમય અને શક્તિ પણું આવશ્યક છે અને એ અધાના સહૃદ્યય સર્વથા વંધનીય છે. અમાર વિચાર પ્રમાણે નીચે લાખેલી વાતો એ ધ્યાન રાખવાથી પત્રસંપાદન કાર્યમાં સહાય કરાયા મળશે.

૧ પત્ર, પત્રિકાની લાખા જેટલી સરલ-સુષેધ હશે તેટલી વધારે વંચાશે અને જે કરીન લાખા તેમાં હશે તો ખત્રોને ડેવળ વિક્રાનોજ વંચાશે.

૨ પત્ર, પત્રિકા એવી પ્રકારિત કરવી (છપાવવી) કે જેને દેખવાથી ચિત્ત

પ્રસન્ન થાય, તેમાં કાગળો પણું ઝોવા વાપરવા કે તે અસુધ વખત ટકે.

૩ તેની કિંમત ઉપર પણું ધ્યાન આપવું જેઠાં. સામાન્ય નિયમ પ્રમાણે

મનનું રહુસ્ય.

૪૩

“ થોડા નહીં અધિક માલ વેચવો. અને ત્યાં સુધી એહી કિંમતે આપવો તે સારી વાત છે.

૪ પત્ર, ખવિકા પ્રકાશિત ક્ષતાં તેનો સર્વત્ર ફોળો પ્રચાર થવો જોઈએ. બીજા દેશોમાં તે માટે અધિક આથીક વ્યય થાય છે.

૫ પ્રકાશિત વિષયો પર સ્વતંત્ર આદોયનામાટે આમંત્રણ કરવું જોઈએ કે જેથી તે વિષય નિર્દેખ થાય છે, તેમજ તે માંડે લે તુઠીયો હોય તો તે જાણવામાં આવે છે. કહેવામાં આવે છે કે સમાદોયનાથી પુરતકોનું વિકય પણ વધી જાય છે.

સંપાદન કાર્ય વિષય પર ઈશ્વરજી ભાષામાં ઘણૂં અંશો છે, પરંતુ આ દેશમાં આ વિષયની ચર્ચા કમતી રહેતી હોવાથી આપણું સારતવાસી સંપાદન કરી બિંદાં અધિક અન્નેસર થાય શક્યા નથી. વર્તમાન કાલમાં આ વિષયની કંઈક આવશ્યકતા પ્રતિદિન વધતી જાય છે, તેથી આશા છે કે સંપાદન કાર્ય ના મહત્વપર ઉચ્ચિત ધ્યાન રાખવાથી આ દેશમાં પણ સંપાદક લોકો સર્જલતા પ્રાપ્ત કરશે અને સર્વત્ર પ્રશાંસાપાત્ર થશે.

૪૪
મનનું રહુસ્ય અને તેનું નિયંત્રણ.
૪૫

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૧૮ થી શરૂ)

અનુ૦—વિકુલદાસ મ્રુ. શાહ.

સ્વર્ણાવસ્થામાં માનસિક અથવા સૂક્ષ્મ શરીરમાં કંઈ ને કંઈ કાર્ય ચાહ્યા જ કરે છે. તે સમયે એવી અનેક ઘટનાઓ ઉપસ્થિત થાય છે કે જે જી જાથે અવસ્થાની ચેતના પર પોતાનો પ્રભાવ પાડે છે. ઉદાહરણ તરીકે જે લોકો પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરવા માટે અતિ ઉત્સુક હોય છે અને હિવસે તે માટે મહાન પ્રયત્નો કરે છે, તેઓ સુધી જાય છે અને જાયારે બીજે હિવસે ઉઠે છે ત્યારે તેઓને પહેલા હિવસના પ્રયત્નનું કશું ઇલ નથી જણ્ણાતું તથા તેઓને ઇની એજ માર્ગ ચાલવું પડે છે. આ ઉપરથી એમ પ્રતીત થાય છે કે તેઓને પ્રયત્ન અને તેનાથી તેઓએ જે કંઈ પ્રાપ્ત કર્યું હતું તે સધ્ગું જાથ્તાવસ્થાની બાદ્યવૃત્તિમાં જ હતું. તેઓની સૂક્ષ્મ અને ગંભીરતર આંતરિક વૃત્તિ ઉપર તેનો કશો પ્રભાવ નહોતો પડ્યો. સ્વર્ણાવસ્થામાં તમારે અપ્રખુદ (સુતેલી) વૃત્તિઓની સાથે સંબંધ હોય છે અને તે તમારી પ્રખુદ વૃત્તિઓના સંપૂર્ણ પ્રયાસનો મર્મ બતાવીને તેને પોતામાં લીન કરી લે છે.

એક સાધક જ્યારે કોઈ ચમત્કાર જુઓ છે લારે તે કહે છે કે ‘હું જવ્હા સમાધિ પ્રાપ્ત કરી લઈશ’ અને કઠિન પ્રયત્ન કરવા લાગે છે, પરંતુ તેનું મન અત્યધિક પ્રયાસને લઈને વિક્ષિપ્ત થઈ જાય છે અને તેને પરમાનંદ કે સમાધિ પ્રાપ્ત થતી નથી. એક બીજે મનુષ્ય અત્યધિક પ્રયાસમાં હોષ લેઈને પ્રયત્ન જ તળુ હે છે. અને કહે છે કે—“મારે મારે સમાધિની હુમણું શી વાઝર છે?” તેનું મન પણ સંકટ્યાની શિથિલતાને કારણે પ્રમાણી બની જાય છે અને તે પણ સમાધિ પ્રાપ્ત નથી કરી શકતો. પરંતુ જે મનુષ્ય પોતાનું મન શિથિલ થતાં જ તેને શિથિલતાથી અને વિક્ષિપ્ત થતાં જ વિક્ષેપથી ખૂબ સાવધાનીપૂર્વક સમાનભાવે સુકૃત કરે છે તે તેને પોતાના લક્ષ્ય તરફ લઈ જાય છે અને ઇલાસ્વરૂપ નિર્વિકલ્પ સમાધિ પ્રાપ્ત કરી લે છે. હરેક મનુષ્યે એવા જ થવું જોઈએ.

સચેત રહેણા, જેવા દ્વિસે સચેત રહેણા છો તેવા જ રાતમાં પણ રહેણા. પહેલાં તમારે સચેત રહેણું પડ્યો અને ત્યારે જ તમે કાંઈક મનનો સંચેત કરી શકશો. તમારામાંથી કે કોઈ પોતાના પૂર્વ સ્વર્ગનોનું સ્મરણ રાખી શકશો તેઓ સ્વર્ગન જેતી વખતે પણ એવો અનુભવ કરશો કે તે સ્વર્ગન છે. તેઓ સમજશો કે કાંઈ સ્વર્ગમાં હેખાય છે તે લૌટિક જગતનું નથી. એક વખત આદ્યાં જાણ્ણી લીધા પછી તમે સ્વર્ગમાં પણ એવો અભ્યાસ કરશો જેવો જગૃતિના સમયે લૌટિક જગતમાં કરતા હશો. સ્વર્ગન જેતી વખતે પણ તમે તમારી ઈચ્છા-શક્તિને કામમાં લગાડીને તમારા સ્વર્ગની બધી કિયાઓ બહદી શકો છો અને જેટલા તમે વધારે સાવધાન (સચેત) થતા જશો તેટલા-કાદ્ય તેથી પણ વધારે-તમે રાતમાં તમાર્દ જીવન કાણુમાં રાખી શકશો. કેમકે રાતમાં તમે શરીર-ચંત્રની શુલાભીથી સુકૃત રહેણા છો. જથ્થતાવસ્થાની કિયાઓને વશ કરવી ઘણ્ણી જ કઠિન છે, કેમકે તેઓ માનસિક અથવા સૂક્ષ્મ કિયાઓની અપેક્ષાએ વધારે મજબૂત હોય છે અને તે અહલવામાં આપણો કાણું પણ એછો ચાલે છે. રાતમાં મન અને પ્રાણું, આસ કરીને પ્રાણું, વધારે કાર્યશીલ હોય છે. દ્વિસે તે હ્યાએ રહે છે અને જથ્થત ચેતના ચંત્રવત્ત તેના ભાવો પ્રકટ કરતી રહે છે. રાતમાં તેના ઉપર કશું હ્યાણું નથી રહેતું અને તેથી તેઓ પોતાની સ્વાભાવિક અને સ્વચ્છાંદ ગતિમાં જણ્ણાય છે.

તમે તમારા ભાવોને ધ્યાન, સચિચન્તન, વિવેક તથા વિચાર દ્વારા શુદ્ધ કરી શકો છો.

આંખ અને કાન વૃત્તિજીવનક જીવનના દ્વાર હે. આંખો તથા કાન અંધ કરેણ. એમ કરવાથી તમે જગતના પાંચ ભાગમાંથી એ નષ્ટ કરી હો છો. એ બન્ને

ક્ષારમાંથી કોઈપણ પ્રકારના વૃત્તિજ્ઞાનને મનમાં ન ધૂસવા હો. વાણી (વાઙ્મયન્દ્રિય) દ્વારા મનની કોઈપણ વાત ખાડાર આવવા ન હો, મૈન ધારણુ કરો, એથી તમને સાધનામાં સહાયતા મળશે. આ રીતે તમે વિધોના ગ્રણુ રસ્તા ખાંધ કરી દેશો અને તમને શાંતિ-સુખ મળશે. પછી ધિશ્વરમાં ચતુર્પૂર્વક ધ્યાન લગાવો.

શહેર ઉપરથી મનની અંહરના કોધની અટકળ કરી શકાય છે, પરંતુ ખીજના મનની અંહરની સ્રૂકમ વાસનાઓ જાણી લેવી વાણી જ કહિન છે, જે કે એવાં ચાલવા ચાલવાથી, હાવલાવથી કંઈક હ્યાલ આવી શકે છે.

જ્યારે તમે કોઈ મોટા શહેરની મોટી ખજારમાં નીકળો. છો ત્યારે પ્રત્યેક જ્ઞાનન્દ્રિય પોતાપોતાના વિષય તરફ તેનું સેવન તથા લોગ કરવા માટે પોતાની શક્તિ અનુસાર ચેષ્ટા કરવા લાગે છે. જે તેને તેનો લોગ પ્રાપ્ત નથી થતો તો તે વાણી જ કુપિત થાય છે. જુલ તમને કોઈ હોટલ અથવા મીઠાઈવાળાની હુકાન તરફ જોંચી જાય છે. ચામડી કહે છે કે “આ મોટા શેઠની હુકાને ચાલો અને સુંહર રેશમી કાપડ ખરીદો.” હાન કહે છે કે “એક આમોહિન અથવા હાર્મોનીયમ ખરીદવું જોઈએ.” નાક કહે છે કે “ગુલાબના અત્તરની એક શીશી ખરીદો.” મન એ અધી ધન્દ્રિયોને ઉત્તેજીત કરે છે. એ રીતે પાંચે ધન્દ્રિયોમાં અંહર અંહર એક તુમુલ ચુદ્ધ ભયે છે. અને પ્રત્યેક લોગના પહોંચીમાં પોતાનો વધારે હિસ્સે લેવા ચાહે છે, વિવેક (સહસ્ર વિચારશક્તિ) તે હમેશાં કામમાં વ્યો. ધન્દ્રિયો તમને પ્રદોષસનમાં નાખીને ઢો છે. ધન્દ્રિયો માયાની છે. મન અને ધન્દ્રિયો દ્વારા માયા પોતાની જળ ફેલાવે છે. વૈરાગ્ય તથા વાસનાત્યાગ દ્વારા હમનનો અભ્યાસ કરો. ધન્દ્રિયોના હમનથી તથા મનના શમનથી આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. મીઠાઈવાળાની હુકાન તરફ જાઓ. પંદર મિનિટ સુધી ત્યાં ફરો. જાતજાતની મીઠાઈ તરફ ખુબ લોલીલી આંખાથી જુઓ. પરંતુ કશું ખરીદશો નહિ. ઘરે આવો અને ધરમાં પણ એવી સારી વાનીયો જાનાવી હોય તો ત્યાં પણ એમ જ કરો. કેવળ દાળ રોટલી જ ખાઓ. એમ કરવાથી જુલ ઉપર તમારો અધિકાર જમશો. જુલ જ બધી ખરાળીનું મૂળ છે. એ રીતે છેવટે તમે મનને પણ વશ કરી શકશો અને તમારી ધર્યણા-શક્તિ પણ વધશો.

કોઈ કોઈ વાર તમે કાંઈ યાદ કરવા ધર્યણા છો પરંતુ તમને તે વાત યાદ નથી આવતી. એજ વાત થોડા સમય પછી ચિત્તમાં અચ્યાનક જળકી ઉઠે છે. એ કેગ? અને છે? એ એક પ્રકારનો સમૃતિ હોય છે. એ વિશેષ વાતના સંસ્કાર ખૂબ ઉંડા જઈને વિલીન થઈ જાય છે. ચિત્ત એ જે સંસ્કારનો ખજાનો છે, જેનું કામ જ સમરણુ કરવાનું છે તે કંઈક પ્રયત્ન કરે છે, સંસ્કારની શુદ્ધિ કરે

છે અને તેને માયાજળણના દ્વારથી મનની સામે ઉપસ્થિત કરે છે. થોડા પ્રયત્ન કરતાં જુના સંસ્કાર કરી જગવા લાગે છે અને કોઈ ભૂલાઈ ગયેલા વિચારે અથવા કોઈ માણુસનું નામ કે કે તેમે થોડીવાર પહેલાં સમરણ કરવા ચાહતા હતા તે ચેતનામાં અચાનક અણકી ઉડે છે. મગજમાં કોઈ એવો સંચય થઈ જાય છે કે કે કોઈ ભૂલાય ગયેલા વિચાર અથવા માણુસના નામને પુનઃ યાદ કરવામાં બાધક થાય છે. એ સંચયને અદ્વારા કરો છો કે તરતજ ભૂલાઈ ગયેલી વાત મનની સામે પ્રકટ થઈ જાય છે. જ્યારે મન શાંત હોય છે ત્યારે સમૃતિ ઝૂણ તીકણું હોય છે.

સિદ્ધચોળીની આખતમાં નથી કહી શકતું કે કયારે પ્રલાહાર સમાસ થાય છે અને ધ્યાન શરૂ થાય છે, અથવા કયારે ધારણા સમાસ થાય છે અને ધ્યાનનો પ્રારંભ થાય છે તથા કયારે ધ્યાન સમાસ થાય છે અને સમાધિ શરૂ થાય છે. એ તો જેવો આસન પર એસે છે કે તરતજ વિજણી વેળે અધી કિયાયો. એકી સાથે થતી દેખાય છે. અને તે પોતાની દિચ્છાથી સમાધિસ્થ થઈ જાય છે. નવા સાધકમાં પહેલાં પ્રત્યાહાર થાય છે, પછી ધારણા શરૂ થાય છે. તે પછી ધીમે ધીમે ધ્યાનનો પ્રારંભ થાય છે અને સમાધિસ્થ થતા પહેલાં જ તેનું મન અધીક્રિય થઈ જાય છે અને તે થાકીને એસી જાય છે. થોડા આહાર લઈને જરૂર ગંભીરતા પૂર્વી સાધના કરવાથી સમાધિની પ્રાપ્તિમાં આશાતીત સર્કલતા મળે છે.

જ્યારે તમને અત્યંત કોઈ થાય ત્યારે તુરતજ અડધો કલાક તમારા સ્થાનથી ફૂર ચાલ્યા જાયો. તેંશાંતિઃ મન્ત્રનો ૧૦૮ વાર જરૂર કરો. તમારો કોઈ ફૂર થઈ જશો. તે ઉપરાંત એક બીજી રહેલી રીત એ છે કે જ્યારે તમને કોઈ થવા લાગે ત્યારે એકથી ત્રીસ સુધી ગણી જાયો. તમારો કોઈ શાંત થઈ જશો.

આ અસાર સંસારના જાતજાતના હુઃખોતું વારંવાર સમરણ કરો. જન્મ સૂત્યુ જરા વ્યાધિ દુઃख દોપાનુ દર્શનમ् । અર્થાત જન્મ, મૃત્યુ, ઘડપણ, દોગના દોષ અને હુઃખનું અંતઃકરણમાં વિવેચન કરો. મોહ નાષ થઈ જશો. હુંમેશાં મનને સમજાવતા રહો. કે જગતમાં કેવળ હુઃખ અને હુઃખજ છે. સાધનાના અભિવાસિ માટે એ પ્રથમ સાધના છે. તેનાથી વેરાજ્ય વધશો. મન વિષચોથી વિસુઅ થશો અને ધનિદ્રચોના વિષચોનું આકર્ષણું ચાલ્યું જશો.

જ્યારે ધર્મી-ક્રેષના વિચારો મનમાં આવે ત્યારે પહેલ વહેલાં શરીર તથા વાણીને સંસારનાનો ચુલન કરો. ખરાખ કઠોર શરીરો ન બોલો. નિન્હાન કરો. ધીજને કષ આપવાની ચેષ્ટા ન કરો. થોડા મહિના સુધી આ પ્રકારનું સાધન કરવામાં સર્કળ થશો. તો ખરાખ વિચારેને બહાર પ્રકટ થવાનો પ્રસંગ

મનતુ' રહેસ્ય.

૪૭

નહિ મળવાથી તે આપો આપજ મટી જશો. શરીર તથા મનને સંસારથી વગર શરૂઆતથી જ એવા વિચારાપર વિજય મેળવવો કઠિન છે.

મનમાં એ પ્રકારની શક્તિયો છે. વિરોધાત્મક અને હિતકારક, વાસના વિરોધાત્મક શક્તિ છે અને તે તમને અધિઃપતનની તરફ ઘસડે છે. શુદ્ધ બુદ્ધિ હિતકારક શક્તિ છે જે તમને દેવત્વમાં સ્થાપિત કરે છે. તેથી પરમાનંદની આસી અર્થે અને પરમ જીવનને અર્થે શુદ્ધ બુદ્ધિમાં વધારો કરો. વાસના આપો આપ મટી જશો.

રાજસિક મનને હમેશાં સંગ અને વાતચીતનીજ ધૂન રહે છે. એ અને હોષ એવા છે કે જે મનને વિચિદ્જન કરે છે. સંગ તળ હો. એકાન્તવાસ કરો. મૈન રહો. તમને મનની શાંતિ પ્રાપ્ત થશો. અનેક હુઃખો કુસંગથી જ થાય છે; સંગ કરવામાં ખૂબું સાવધાન રહો. સારો, સાચો. મિત્ર મળવો સુરક્ષેલ છે; પુરે-પુરી પરીક્ષા કર્યા વગર કોઈને પણ પોતાનો આંતરિક મિત્ર ન અનાવશો.

પ્રત્યેક લાવના આપોઆપ અત્યંત નથળી પડી જય છે. કેમકે મન અનેક જિતની જુદી જુદી અસંગ્ય લાવનાઓમાં વિકિસ રહે છે. જેટલી લાવનાઓને રોકવામાં આવે છે તેટલું જ મન એકાશ થતું જય છે અને પરિણામે મનને અધિક શક્તિ અને બળ મળે છે. લાવનાઓને એક એક કરીને નષ્ટ કરી હો. અને માટે ધીરજ પૂર્વક કામ કરવાની જરૂર છે એ નિઃસંહેદ છે.

મન સાત્ત્વિક થાય તોજ આત્મ-વિચાર થઈ શકે છે.

સંસારના કોઈ પણ વિષયમાં જશાયે આનંદ નથો. મનમાંથી કે ધનિદ્રાયોના વિષયોમાંથી આનંદ મળી શકે છે એમ સમજવું એ તો નિતાન્ત અજ્ઞાન છે. કોઈ વખત આપણી ધિચ્છાઓ સફ્રેશ થાય છે ત્યારે આપણે બેઠું છીએ કે મન પોતાના મૂળ સ્થાન આત્મામાં સંલગ્ન થઈ જય છે અને આત્મ-સુખ લોગવે હો. જ્યારે ધાર્થિત વિપય પ્રાપ્ત થાય છે ત્યારે મન આત્મિક સુખની ઉપલોાગ કરે છે.

અર્દું પૂર્ણો તો સંસાર કેવળ લાવના માત્ર જ છે. જ્યારે મન ચિન્તન તળ હે છે, ત્યારે સંસાર લુચ્ચત થઈ જય છે અને અવર્ણનીય આનંદની પ્રાપ્તિ થાય છે. જ્યારે મન ચિન્તન કરવા લાગે છે ત્યારે પાછું જગતું ઉપસ્થિત થાય છે અને હુઃખું આવી પહોંચે છે.

આત્મામાં હમેશાં મનને સંલગ્ન રાખવાના પ્રયત્નને જ આત્મવિચાર કહે છે.

સ્વઅનાવસ્થા તથા જાથીતાવસ્થા અન્નેમાં જ વિચાર, નામ અને ઝૂપ એકી સંથે ઉપસ્થિત થાય છે.

जे मन वश छाय तो पछी तमे महेलमां रहे ते शुक्रमां रहे, जगत् व्यवहारमां रहे ते चूपचाप ऐसी रहे, अधुं सरभुं ज छे.

पुरुष पोतानी पत्नी साथे विषय सेवन लारे ज करे छे के ज्यारे ते सहानुभूति पूर्ण हृदयथी आवे छे. तेनी साथेना लोगनी समृति तेना मनमां थाय छे अने खीथी अलग थया पछी पणु तेनी अनुभूति थया करे छे. आध्यात्मिक साधकने माटे ए अनुभूति अने समृति भराय प्रकारनी वृत्तियो छे. जे के सांसारिक पुरुषने माटे तो ए लालहायक छे. अनुभूति मनने स्थल अनावे छे अने ऐचेनी ऐहा करे छे. केहि पणु वस्तुनी प्रतीक्षा न करे. तेनाथी मानसिक पीडा थाय छे. तमे प्रतीक्षा नथी करता तो तमने निराशा पणु नथी थध शकती. अधी सांसारिक वातो भूलता जाय्या. केवल ओङ्कारम् द्वयरने ज याह रायो. प्रभु नामनो ज जप करता रहे. धीमुं अधुं स्वप्न छे. संसार ओङ्कार हीर्दी स्वप्न छे.

ज्यारे तमे केहि भराय ऐव छाईने तेने अहले ओङ्कार हीर्दी सारी ऐव पाडवा छाँच्छा छे. त्यारे इच्छाशक्ति अने स्वसाव वच्चे ओङ्कार आंतरिक विश्रृंख आये छे. स्वसाव पोतानी ऐवने पक्षी राखवानी शक्तिसर चेष्टा करशे, तेने अनुकुण्ठ कहि पणु न अनो. इच्छा-शक्तिनो छेवटे विषय थशे, तमे ओङ्कार-वार निष्कृत पणु जाय्या तो कांधि द्विकर नहि. वारंवार इच्छा-शक्तिनो उपचोग करो. मननी अंहर डैवी डैवी डियाय्या चाली रही छे ते समज्वा भाटे शुद्ध अुद्धि तथा सूक्ष्म प्रक्षानी आवश्यकता छे. जे अंतःप्रेक्षणातुं काम करे छे. ओङ्कारांत ओरडीमां ओकला शांत चित्ते ऐसी जाय्या अने जात-जातना मानसिक दश्योतुं तथा मानसिक दशाय्योतुं अने आवेतुं, संकल्प-विकल्पेतुं, आवेग, संह्याक, चापल्य अने दृचि विगोरेतुं निरीक्षणु करो. अतः प्राणुभय जुवननी सूक्ष्म अवस्थाय्योतुं निरीक्षणु भूष उतुहडवप्रह थशे. चालु.

श्री भावनगर-समेतशिखरण्ण जैन स्पैशीयल ट्रेईन—अनेथी श्री वडवा जैन भिन्न भंडाना नेतृत्व नीचे आसो शुद्ध १० अुधवारना रोज शुभारे त्रयसो जैन झेनो—अधुओने लाई भोधशील, आमुज, राणुकपुरण, डेरारीधारण, पावापुरी वच्चेना पंथतीर्थी, कलकत्ता, समेतशिखरण्ण, अंतरीक्षण, मुंबई वर्गे थध भावनगर आवशे, आ

વર્તમાન સમાચાર.

૪૮

યાત્રાનો પ્રવાસ પર હિવસનો લગભગ છે. આ સુસાદરીમાં યાત્રાણું બહેન-ભાઈઓને રાહત મળે તે માટે સામાન્ય ક્રમ કરતાં ઉખલ જગ્યા આપવામાં આવશે. સ્થાનોની માહેતી માટે તીર્થોની વિગતો, જમ્બવા માટેની યોજ્ય સગવડ, આરોગ્યતા સાચવવા માટે દવા-ડોક્ટરનો જોગ, સામાન ટ્રેનમાંજ રાખવાની સગવડ, દીવાઅતી, ચોકીપહેરે. વગેરે સગવડો રેલવે તરફથી પણ આ મંડળો મેળાણી છે. રેલવે ટીક્ટાઈ ખર્ચ માટેના રૂ. ૭૩) રાખવામાં આવ્યા છે. આ શહેર માટે આ પ્રથમ પ્રયત્ન છે. આવી ઉચ્ચા પ્રકારની સગવડ સાથે યાત્રા માટેનો લાલ અપાવવા અને અપરિમિત સેવા કરવા ઉદ્દેશે પ્રયત્ન માટે અમે ઉપરોક્ત મંડળના પ્રસૂઅ શ્રી ગુલાભચંહ લલદુલભાઈ તથા મંત્રીએં શા લલદુલભાઈ હેવચંહ અને શેઠ હરિલાલ હેવચંહ વગેરે બંધુઓને ધન્યવાહ આપીયે છીએ. નાની નાની સેવા કરતાં આવી મહાન સેવા આ મંડળ ઉદ્દેશે હોવાથી અમારો આનંદ જાહેર કરીયે છીએ, અને નિર્વિદ્ધ યાત્રાનું આ કાર્ય સફળ થાઓ એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીયે છીએ.

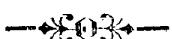

“ રામસૈણ તીર્થના લુણોદ્ધારની શરૂઆત ” થઈ ગઈ છે.

રામસૈણ તીર્થની ભીમપક્ષી (શ્રી અભલદીયાજી) થી ઉત્તર દિશામાં ચુમારે ૧૨ ક્રોસ, અને નવા ડીસા (ડીસાડેઝ) થી દશ ડોશને છેટે આવેલું છે. તેનું વિશેષ કૃતાંત જૈન યુગમાં અંક ૫ માંથી છતિદાસજી શ્રીમાન મુનિ કદ્યાણુવિજ્યજી મહારાજે છપાવેલ છે. આ પ્રાચીન જૈન તીર્થના લુણોદ્ધારની, તથા યાત્રાણું માટે ધર્મશાળાની ખામી જણાવાથી શ્રીમાન મુનિ મહારાજ શ્રી હંસવિજ્યજી મહારાજ સાહેણે, તથા પંન્યાસજી શ્રી સંપ્રદ્વિજ્યજી મહારાજ જુના ડીસા શહેરના સહગૃહરથોને સહૃદ્યેશ આપતાં ત્યાંના શ્રી સાથે આ તીર્થના ઉદ્ઘાર માટે એક ત્યાંના સહગૃહરથો છ ની કમી નિમી છે. તેમાં નવા ખીજ સહગૃહરથોએ વખતોવખત સહાયક થવા સ્વીકાર્યું છે અને રૂ. ૧૮૦૦) ની રકમ ભરાઈ છે. તથા “ ધર્મશાળા માટે ” રૂ. ૫૦૦) ની રકમ ભરાઈ છે જેમાં રૂ. ૨૫૧) તો અમદાવાદવાંણા શ્રાવિકા સરસ્વતીઅધ્યાત્મે દીક્ષા લેવાની ખુશાલીમાં ભરાવ્યા છે અને દીક્ષા ખુશી ખુશાલી સાથે મોટા ઢાઠથી લીધી છે.

ઉપરોક્ત શુલ્ક કાર્યમાં ઉત્તમ લાલ લેવાની છચ્છાવણા સહગૃહરથોએ જુના ડીસા શહેરના તથા નવા (ડીસા કાર્ય) ના શ્રી સંધને અખર આપવી.

તા. ક. આ ધણુંજ પ્રાચીન તીર્થ છે. માટે લુણોદ્ધારમાં મદદ ફરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

શ્રી યતીન્દ્ર-વિહાર હિંગદર્શન—ધીજે ભાગ સચિત્ર દિંદિ ભાષામાં સંયોજક ઉપાધ્યાયજી યતીન્દ્રવિજયજી મહારાજ-પ્રકાશક શ્રી સૌધર્મણૃહતપોગચ્છીય શ્રી શ્વેતાંબર જૈન સંધુ હણજી (મારવાડ) ડિંમત શ. ૧-૮-૦ કેખક મુનિ મહારાજે સા. ૧૯૮૫ ના ફાગણુ શુદ્ધ ૨ ના રોજ થરાદ (ગુજરાત)થી આણુ તથા ગોલવાડના પ્રાચીન તીર્થોની યાત્રા કરીને વિહારના દરમ્યાન રસ્તામાં આવેલ ગામો, તેમાં આવેલ જૈનોની સંખ્યા, જૈન મંહિર, જિન પ્રતિમા, ધર્મશાળા અને ઉપાદ્યો આદિ શિલાદેખો પ્રશસ્તિઓ આવેલ છે જે ડિરેક્ટરના રૂપમાં આપેલ છે. સાથે ચિત્રો અને શિલાદેખો આપવાથી કેટલેક અંશે લોગોલિક અને ઐતિહાસિક સાહિત્યની સંકલના જોડેલી છે. પુસ્તકાલયમાં સંગ્રહવા યોગ્ય આ હિંગદર્શન છે.

શ્રી ડેરયાજ તીર્થ ધતિહાસ—સંપાદક ઉપાધ્યાયજી શ્રી યતીન્દ્રવિજયજી મહારાજ પ્રકાશક સાંકળયંહ ડિસનાજ તથા જવાનમલ રખવાસ, હળવીમલ જોરાજ નોંધી (મારવાડ) મૂલ્ય સદૃપુદેશ. ડિંદિ ભાષામાં શ્રી રાજેન્દ્ર પ્રવચન કાર્યોલયનો રાજીઝ તરીકે આ પ્રથમ અંથ છે. ધતિહાસ પ્રસિદ્ધ શ્રી ડેરયાજ તીર્થનો પ્રાચીન અર્વાચીન ધતિહાસ સંપાદક મુનિ મહારાજે ખાંતપૂર્વક સંશોધન કરી તેનો સંક્ષિપ્ત આ ખુકમાં આપવામાં આવેલ છે. સાથે જિન પ્રતિમાની પ્રાચીન અર્વાચીન તેમજ દેવાલયની છખ્ખાઓ આપી અંથની સુંદર રચના કરી છે. આ રીતે પ્રાચીન તીર્થનો ધતિહાસિક સમૂહ એકો થતાં જૈન ધતિહાસ સાહિત્યના કેખકોને ધણી સરલતા પ્રાપ્ત થશે એમ અમારું માનું છે.

૧ શ્રી બુહદ્ તીર્થ પૂજા કરતો સુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ—કલક્તામાં બિરાજમાન આ સુનિરાજજીએ ત્યાંના શ્રી સંધને ઉપરેશામૃતનું પાન કરાવી અનેક ધાર્મિક કૃત્યો શ્રી સંધ્યા કરાવી અનેક ઉપકારો કર્યા છે. આ પૂજા જનાવવાનું નિમિત્ત પણ તેવું જ માંગલિક કાર્ય છે. ધેર એહાં તીર્થ વંદન કરવા દર્શનાર માટે ઉપયોગી રૂતિ છે. આમાં પાંચ પૂજાઓ ૧૦ દાલ છે. જેમાં પ્રથમમાં ઉજાજનથી ઉત્તર વાયવ્ય તીર્થો તથા વીશ વિહરમાનને, બીજી પૂજામાં ધર્શાનના તીર્થો તથા ગત ચોવાશાને ત્રીજીમાં દ્વિજિણ અદિન દિશાના તીર્થો તથા વર્તમાન ચોવાશાને, ચોથામાં પશ્ચિમ નૈરત્ય તીર્થો તથા ભાવિ ચોવાસી, પાંચમી પૂજામાં શાશ્વત ચૈત્રો તથા શાશ્વત તીર્થ કરાને વંદન કરેલ છે. આ એક નવીન રચના છે. કલક્તા નિવાસી જૈન સંધના અચાન્ગણ્ય શેષ નરોત્તમાસ તથા પ્રાણુણ્યવનહાસ જેહાભાઈએ મળેલ સુકૃત લક્ષ્માનો આ ખુક છપાવી લેટ આપવામાં રાન-સાહિત્ય પ્રચાર માટે જે લાલ લિધી છે તેથી તેમને ધન્યવાહ ઘરે છે.

૨ અષ્ટપ્રકારી પૂજા પદ સંઘર્ષ—સ્વર્ગવારી ચારિત્રવિજયજી (કર્યા) મુનિરાજના સુશિષ્ય રતનો સુનિરાજે દર્શનવિજયજી રાનવિજયજી અને ન્યાયવિજયજી મહારાજ જે હાલ કલક્તા ચાતુર્માસ રહેલા છે. તેમાંથી સુનિરાજ જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ આ પૂજના સંપાદક છે.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૫૧

આ ખુકમાં અદ્યપ્રકારી પૂજન સાથે, દિંગી સ્તવન પદ સંયુક્ત પણ સાથે તૈયાર કરી હિંહિ ભાષા જાણુનાર માટે સરળતા કરી આપી છે. જુદા જુદા રાગ-રાગિણીમાં તે અતાવેલ છે. કિંમત જે આતા. અને ખુકા ભગવાનું રથળ શ્રી ચારિત્રસમારક અથમાળા કાર્યાલય વીરમગામ (ગુજરાત).

ડ શ્રી શ્વિતામ્બર ભૂર્ણિપૂજક ઓઈંગ—સને ૧૯૩૦ નીશાદ્વારો રીપોર્ટ. પરીક્ષા વર્ષં થયાં શેડ લલ્લુભાઇ રાયનું એ અન્ય બંધુઓની મહદ્વકે આ ઓઈંગની સ્થાપના થયેલ છે. રીપોર્ટ વાંચતાં હિવસાનુહિવસ આ સંસ્થા પ્રગતિમાન થયેલ જણાય છે. તેના કાર્યવાહકો ડેળવાયેલ અને ધનાદ્ય હોવાથી વહીવટ યોગ્ય રીત થાય રે સ્વાક્ષાલિક છે. અમે તેની ઉત્તુતિ છચ્છીએ છીએ.

શ્રી યશોવિજયજી કૈન ગુરુકૃતા પાદીતાણા સં. ૧૯૮૬ નો રીપોર્ટ તથા હિસાય—આ સંસ્થાની કાર્યવાહીનો હિસ્તાર પૂર્વક રીપોર્ટ દર વર્ષે પ્રકટ થાય છે અને સંક્ષિપ્તમાં પણ થયેલ દરેક લક્ષીકત પ્રસિદ્ધ કૈન પેપરમાં પત્રિકાઓએ બહાર પડે છે. આ પદ્ધતિને લઈને આ સંસ્થાને સદાય આપનારનો ઉદ્દેશ અને છચ્છા તરત જ બર આવેલી નેઈ હોંશ હોંશ કૈન બંધુઓ આર્થિક સહાય આપવા છચ્છા ધરાવે છે. આવા બંધારણ અને ઉદ્દેશ પૂર્વક વહીવટ કરવાની પદ્ધતિ છતાં અને જાણુવા પ્રમાણે લાખમાં હોઢસો (ડાઇ સંસ્થામાં હજ તેમ જાણુવામાં નથી.) વિદ્યાર્થીઓને માનસિક, અધ્યાત્મિક અને શારીરિક શિક્ષણ આપતી સંસ્થાને હજ પણ તેની સગવડ માટે જીવિષ્યના મનોરથ માટે આર્થિક સહાયની યાચના કૈન સમાજ પાસે કરવી પડે છે. વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ, શારીરિક સંરક્ષણ અને તેને લગતી અનેક સગવડતા, ચોજના હિવસાનુહિવસ થતી જતી હોવાથી તેના કાર્યવાહકોને આર્થિક સગવડ કૈન સમાજે બનતી તરાએ કરી આપવાની જરૂરીયાત છે. હોઢસો વિદ્યાર્થીઓ લાલ લે છે છતાં હજ પણ સંઘાયંધ અરજીઓ વિદ્યાર્થીઓને દાખલ થવા આવેલ છે—આવતી જાય છે; પરંતુ આર્થિક બાળતની સગવડતા પુરતી ન હોવાથી કાર્યવાહકો હુઅતા મને નવા વિદ્યાર્થીઓને દાખલ કરી શકતા નથી જે કૈન સમાજે વિચારવાનું છે. જેથી હજ પણ કૈન સમાજના આગકોને કેટલી શિક્ષણ અને તેના સાધનોની જરૂરીયાત છે તે આ ઉપરથી જણાય છે; છતાં અત્યારે હોઢસો વિદ્યાર્થીઓને નિભાવતી, ચુંદર શિક્ષણ આપતી આ સંસ્થાને યથાશક્તિ આર્થિક સહાય આપવાની કૈન બંધુઓને સુચના કરીએ છીએ. ઉપરોક્ત રીપોર્ટ વાંચતાં દરેક-દરેક કાર્યવાહીનું સ્ફૂર્ત વર્ણન, આનક જાવડ અને ખર્ચનો હિસાબ દર વર્ષની જેમ આ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવેલ છે. જે વાંચવાથી કરવામાં આવતા વહીવટ માટે સંતોષ ઉત્પન્ન થાય તેનું છે. વહીવટ અને હિસાબ ચોખવટવાણા છે. આ સંસ્થાની જીવિષ્યમાં અમે વિશેષ પ્રગતિ-ઉત્તુતિ છચ્છીએ છીએ.

શેડ હેવકરણું ભુગળું સૌરાષ્ટ્ર વીશાશ્રીમાળી કૈન ઓઈંગ હાઉસ—જુનાગઢનો પ્રથમ વર્ષનો રીપોર્ટ હાનવાર શેડ હેવકરણુભાઇની ઉદાર સખાવતથી આ જાતાનો ઉપરોક્ત શહેરમાં જન્મ થયો છે. આ સંસ્થા સં. ૧૯૨૨ ની સાલથી ચાલે છે જેનો પ્રથમ વહીવટ મુંબઈની કાર્યવાહક સર્વિસ મારક્ષત ચાલતો હતો; પરંતુ ઉક્ત શેડ પોતાની આખર

૫૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સ્થિતિએ (તા. ૧૮-૩-૨૬ ના રોજ ઇ. ૩૧૬૧૭૮ તું ટ્રસ્ટડીડ કરી ઇસીએને આખો વહીવટ સાંપી દીધેલ છે લારથી આ રીપોર્ટમાં આવેલ કાર્યવાહી શરૂ થયેલ છે. રીપોર્ટમાં ઉપરોક્ત હકીકત બંધારણું, વારા. ઉદેશ ટ્રસ્ટડીટની નકલ, કાર્યવાહી વગેરે હકીકત વિસ્તાર પૂર્વક જૈન સમાજને જાણું થવા રીપોર્ટમાં મુકી છે અમો તેની ઉચ્ચતિ છંચીએ છીએ.

આચાર્ય શ્રી વિજયકેસર સૂરીશ્વરનો સ્વર્ગવાસ.

ભાગબ્રહ્મયારી આચાર્ય શ્રી વિજયકેસર સૂરીશ્વરણ શુમારે આઠ માસની લાંબી નિમારી લોગવી આવણું વહી પ ના રોજ અંગ્રેઝમાં જાપ-ધ્યાનપૂર્વક સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. સત્તર વર્ષની વચ્ચે ચારિત્ર બાહ્ય કથું હતું અને આખર સુધી (શુમારે આડનીશ વર્ષ સુધી) નિઃતિચાર ચારિત્ર પાળી સાથે અમુક એંશે ચોગ સાધી ચોગનિષ્ઠ પણ થયા હતા. તેઓશ્રી સારા વ્યાખ્યાનકાર, લેખક અને જૈન ધર્મના અભ્યાસી હતા. ઘણું અંથો તેઓએ સામાજિક લખી જૈન સમાજ ઉપર ઉપકાર કર્યો હતો. તેઓશ્રીને ઉપદેશ જૈન સિદ્ધાંતાનુસાર સર્વમાન્ય હોવાથી સ્થળે સ્થળે જૈનેતર મનુષ્યો પણ તેમના વ્યાખ્યાન અને અંથોનો લાલ સારી રીતે બેતા હતા. તેઓશ્રી શાંત સ્વભાવી, સરલ હૃદયી, ચારિત્રપાત્ર સુનિ હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક વિક્રાન સુનિવરની જૈન સમાજને ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ભાઈ હામોદરહાસ ગોવિંદજીનો સ્વર્ગવાસ.

ગયા માસની શુદ્ધ ૧૦ ના રોજ થોડા હિવસની નિમારી લોગવી બંધુ હામોદરહાસ ગોવિંદજી શુમારે સાઠ વર્ષની વચ્ચે પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સ્વભાવે માયાળું, સ્નેહની રખાવતવાળા, વગર જીણીકે જેવું જેથું હોય તેવું સ્પષ્ટ કહેનારા હતા. કોઈપણ કાર્યમાં તેમને સુકો તો તે સીધી રીતે પાર પાડનાર એક કાર્યવાહક હતા. આ સલાના શુમારે ત્રીશ વર્ષથી ઉત્ત્સાહી લાગણીવાળા એક સલાસહ હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી એક ઉપયોગી સલાસહની સલાનાને ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ આર્થના કરીએ છીએ.

લાઈઝ મેમબરોને નવીન અંથોની ભેટ.

નીચેના તણું અંથો આવતા આસો માસની આખેરીએ અમારા લાઈઝ મેમબરોને ધારા
પ્રમાણે પોસ્ટઅચ થી ભેટ મેકલવામાં આવશે.

૧ સુકૃતસાગર—પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર નૈન ઐતિહાસિક માંડવગઢનો મહાન મંત્રીશરની ગૌરવ-
શાળી કથા—ચરિત્ર. ૧-૦-૦

૨ શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર—વર્તમાનકાળના બાવીશ આચારોના પ્રભાવશાળી ઐતિહાસિક
દાખિયે પ્રકટ થયેલ ચરિત્રા. ૨-૮-૦

૩ શ્રી ધર્મપરીક્ષા—કેવા પ્રકારની પરિક્ષા કરી ધર્મ અછણું કરવા તેના વિવેચન અને તે
ઉપર કથાઓ સહિત. ૧-૦-૦

ઉપરોક્તા અંથો તૈથાર થાય છે. જેથી ઉપરોક્તા મુદ્દત પહેલાં મંગાવવાની કે તે માટે
પત્ર લખવાની કોઈ સભાસહે તસ્થી ન લેવી.

— *—

કોને લખશો ?

પર્વાધિરાજ શ્રી પદ્મબાળ પર્વમાં દહાણી માટે જેઠતાં સસ્તાં
અને સારાં પુસ્તકો માટે—તેમજ ચાતુર્માસમાં નિવૃત્તિમાં વાંચવા લાયક
ધ્યાનિક ઇતિહાસીક પુસ્તકો માટે એક વખત અમને લાખી આત્રા કરશો.

કારણું—અમારાં પોતાનાં પ્રકાશનો ઉપરાંત દરેક જાણીતી નૈન સંસ્થા-
એનાં—યુક્તસેલરેનાં પુસ્તકોનો સારો સ્ટોક અમારે ત્યાં રહે છે અને તે ઉપરાંત
નૈનેતર નોવેલોનો પણ પસંદ કરાયેલો સારો સ્ટોક રહે છે. વધુ જણું માટે
અમારું લીસ્ટ મંગાવો અને નૈનપત્ર તેમજ આત્માનંદ પ્રકાશ માસિકમાં વહે-
ચાયેલ અમારું લીસ્ટ વાંચો—

જૈન સસ્તી વાંચનમાળા.
પાલીતાણા (કાઠીયાવાડ)

કલકત્તાવાળાના વિવિધ રંગોથી મનોહર ફેટાયો.

નામ.

કીંમત.

શ્રી નેમનાથ સ્વામીના લભનો વરધાડો.	૦-૧૨-૦	નામ.	કીંમત.
શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સમવસરણું તથા		શ્રી જનદત્તસ્વરિણ (દાદા સાહેબ)	૦-૬-૦
શ્રી અણ્ણિક રાજની સ્વામી.	૦-૧૨-૦	જ લેશ્યા.	૦-૬-૦
શ્રી ડેસરિયાજ મહારાજ.	૦-૮-૦	મધુભિંદુ.	૦-૬-૦
શ્રી ચંદ્રગુમના સોળ સ્વખન.	૦-૮-૦	શ્રી પાવાપુરીનું જલમંદિર.	૦-૪-૦
શ્રી નિશલા માતાના ચૌદા સ્વખન.	૦-૮-૦	ચિત્રશાળા પ્રેસ પુનાવાળાના ફેટાયો.	
શ્રી ગૌતમ સ્વામી.	૦-૮-૦	શ્રી મહાવીર સ્વામી.	૦-૮-૦
શ્રી સમ્ભેતશિખાખરળ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૮-૦	શ્રી ગૌતમ સ્વામી મહારાજ.	૦-૮-૦
શ્રી રાજગિરિ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સમ્ભેતશિખર તીર્થ ચિત્રશાળી	
શ્રી પાવાપુરીજ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	સેનેરી બાઇન્ડીંગ સાથે.	૨-૮-૦
શ્રી ગિરનારજ સિદ્ધક્ષેત્ર.	૦-૬-૦	જ ખુદીપનો નક્કો રંગીન.	૦-૬-૦
		નવતત્ત્વના ૧૫૫ લેદાનો નક્કો. રંગીન ૦-૨-૦	

મળવાનું સ્થળ, શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

Reg. No. B. 431.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

હર માસના પૂર્ણિમાએ પ્રગટ થતું ભાસિક પત્ર.

પુ. ૨૯ સું. વીર સં. ૨૪૫૭. લાદ્રપદ. આત્મ સં. ૩૩. અંક ૨ જો.

—કામ કરો—

—→સુ←—

“ જે તમે ગરીબ હો તો કામ કરો. જે તમને નિરાશા થાય તો તો જરૂર કામ કરો. જે તમે ધનવાન હો તો પણ કામ કરવાતું તો ચાલુજ રાખો.

જે તમે સુધી હો તોએ પહેલાંની માઝક-કામ કરતા જ રહો.

તમને ગમે તેથું હુખ થતું હોય તેની દરકાર ન રાખતાં કામ કરો.

જે સત્ય ઉગમગતું હોય અને વિચારશક્તિ નથળી પડતી હોય તોએ કામ તો કરો જ.

જે ગેરવ્યાજથી લાગતી જ્ઞાનમદારી તમારા ઉપર આવેલી જણુાતી હોય તો પણ કામ કરી છુટો.

ઘડેલા મનોરથા અકૃપ ગયા હોય અને તમારી આશાઓ ભાંગ થયેલી જણુાય ત્યારે તો અવસ્થય કામ કરો. ”

(ખોદક)